

Kính tặng những người Cư sĩ mong đem Đạo vào Đời.

Một buổi chiều tại ngôi Chùa Chiang Mei của người Hoa. Chùa thật rộng, mênh mông., thanh tịnh. Mái chùa uốn cong giống các chùa vùng Á châu, vươn mình trên cao như rồng bay phượng múa. Chung quanh, nhiều hình tượng Phật, các vị La hán, các vị Tổ...ngồi yên lặng giữa bao cảnh vật. Các Ngài ngồi với nhiều tư thế, nghiêm trang, thật vui, ngộ nghĩnh, như cốt ý cho mọi người duyên theo hình dáng và tìm thấy thư giãn, an lạc.

Tôi đến đây để mong thưởng thức một ấm trà, nhất là trà xanh nóng, bốc khói. Người phục vụ cũng là người Phật tử đem ấm trà đã pha, tách uống và vài cái bánh còn đang nóng. Gật đầu chào, xá nhau, không lời nói. Tôi chỉ nói cảm ơn bằng tiếng Mỹ và ...có thể vì ngôn ngữ bất đồng hay sao đó. Trừ một Sư cô người Hoa và người Phật tử vừa nói đến, chung quanh không còn một ai.

Ngồi yên lặng trên chiếc ghế. Không gian không một tiếng nói, hoàn toàn buông mình trong im lặng. Gió vài cơn thổi qua nhẹ nhàng. Cái cảm giác sao êm ả quá. Đã bao năm rồi, tôi không có cái cảm giác cô đơn, sung sướng, an lạc như vậy. Ngụm một hớp trà, hương vị trà xanh ướp sen toả dịu, thấm vào lưỡi, và chạy vào cơ thể. Tôi hít hơi thở thật sâu, lắng nghe sự chuyển động của tâm theo hơi thở..

Phía bên ngoài cửa sổ, những lá cây chung quanh chuyển động nhẹ, lay lắt, reo cười. Vài con chuồn chuồn vờn mình theo gió, vừa bám đậu vào đầu ngọn cây nhỏ, thấp, rồi lại xập xoè cánh bay, rồi lại đậu...Bay lên trên bầu trời cao, là mênh mông bát ngát, đậu vào điểm nào đó, không gian biến hình, chỉ còn nhỏ bé lại như điểm bám vào.

Hồi tưởng lại cuộc đời. Quá khứ của kiếp người, tôi không biết được. Chỉ biết hiện tại, từ thưở bé đến nay, đã qua bao nhiêu cuộc phong trần. Đạo Phật chỉ cho con đường để nhìn lại, quán chiếu vào tận chiều sâu của tâm. Tôi chợt dâng lên nỗi niềm thống hối, vì nhìn thấy mình mang quá nhiều tội lỗi.

Từ “*Ngã niệm tự từng vô thi kiếp. Thất viên minh tánh tác trần lao. Xuất sanh nhập tử thọ luân hồi...*” đến lời kinh sám hối, có câu: “*Nhược tự tác, nhược giáo tha tác, kiến tác tùy hỷ*” hay “*Tội tùng tâm khởi tùng tâm sám v.v...*”. **Thân miệng ý của một con người, thật khó mà kiểm soát hoàn toàn, phải qua nhiều thời gian tu tập, nhìn lại. Những dòng chữ này như lời bộc bạch của chính tôi đối với tất cả mọi người....**Từ Thầy Tổ, Tổ Tiên, Ông bà, cha mẹ, vợ con, họ hàng, anh em, bà con quyến thuộc, hoặc những người mà tôi đã gặp trong cuộc đời, bất cứ ai, già trẻ lớn bé, nam hoặc nữ, người đang còn sống hay đã mất v.v...nhưng vì vô minh hoặc ích kỷ, nghĩ lợi mình, nên vô tình hay cố ý, biết hoặc không biết, có hay không có tính toán mưu mô, tham lam, độc đoán, hoặc vì bất cứ lý do gì...xin tất cả hãy hoan hỷ tha cho tôi và xin cho tôi được dâng đầu sám hối.

Còn tất cả những lỗi lầm nào của bất cứ ai đối với tôi- *dù vô tình hay cố ý*- trong cuộc đời này mà tôi đã gặp hoặc sẽ gặp, có làm cho tôi đau đớn, khổ sở v.v..đó cũng là những nghiệp chướng mà tôi đã gây ra, cũng xin cho tôi được cúi đầu và nói lời sám hối.

Đây là lời sám hối thật sự bộc phát lên trong tâm, trong giờ phút này. Cuộc đời quá vô thường, chỉ sợ rằng tôi không viết lên những dòng chữ này để xin lỗi, xin sám hối...tôi sợ lại không có cơ hội như trong hoàn cảnh ngày hôm nay, khi nhìn lại mình và tâm chợt nhận, phơi bày ra trước mắt. Sợ rằng chỉ một chút nữa, khi rời khỏi đây, lại quên hết mọi lỗi lầm và rồi thì mọi chuyện lại như cũ.

*Viên đá sỏi bỗng nói lời sám hối
Đã bao đời, người ngồi đón sao rơi
Đôi vai trần, gánh nặng, con đường xa
Hào quang vẫn ươm tấm lời màu nhiệm...*

Cư sĩ Liên Hoa

ĐỘC ÂM

Cư sĩ Liên Hoa

*Bên tách trà xanh, hương toả nhẹ
một người ẩn sĩ đón hư không
bao năm mưa pháp nhuần tâm tịnh
một cõi trần gian, bước vẫn dài*

*Sen trà thơm ngát, lòng cô tịch
dẫm bước vào đời, chợt thấy không
trà ơi ! ta ở cùng người đó
hãy nói bên ta, một tấm lòng*

*Thinh không cười nụ, gieo hơi thở
chuông đổ bên thềm, lóng lánh rơi
lời kinh theo gió, ngàn cánh hạt
từng giọt chân tình bát nhã say*

*Một thưở trần gian, còn mơ ngủ
Trên đời, gom nhặt lá vàng bay
Đôi tay nụ búp sen mùi hạt
giật mình, còn đó tách chưa vơi....*

Ngày 16.10.2006

